*Wychodzi raz w tygodniu.* *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVII. Kraków, dnia 10 listopada 1934. Nr. 38.

# PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

# Orzecznictwa Sądu Najwyższego.

## PODATEK DOCHODOWY.

**Sprzedaż lasu a spieniężenie majątku.**

Okoliczność, iż równocześnie z umową o sprzedaż drzewostanu zawarto tylko umowę przyrzeczenia sprzedaży gruntu poleśnego, nie stoi na przeszkodzie uznaniu sprzedaży drzewostanu za spieniężenie majątku w myśl art. 7 p. 2 ustawy o podatku dochodowym (poz. 411/25 Dz. Ust.), jeżeli w okresie decydującym dla wymiaru, w którym sprzedawca otrzymał cenę sprzedaży drzewostanu, była już zawarta definitywna umowa sprzedaży gruntu.

**Wyrok NTA z 28 maja 1934 l. rej. 6641/31.**

* * *

**Od uposażeń: Koszty służbowe; dodatki reprezentacyjne pracowników prywatnych.**

Dodatki reprezentacyjne pracowników prywatnych, których przeznaczeniem jest pokrycie kosztów, związanych z utrzymaniem pewnej stopy życiowej lub z zaspokojeniem t. zw. wymogów stanu i t. p., nie należą do kosztów służbowych w rozumieniu § 40 rozp. wykon. do ustawy o podatku dochodowym (poz. 298/21 Dz. Ust.).

**Wyrok N. T. A. z 5 października 1934 l. rej. 430/31.**

* * *

**Od uposażeń: Zwrot kosztów podróży i djet: samochód służbowy.**

1. Kwoty, dorywczo i specjalnie wypłacane jako zwrot już poniesionych kosztów podróży i nadwyżki kosztów utrzymania (t. zw. djet) z okazji odbytych wyjazdów służbowych, tylko wtedy mogłyby być uważane za wynagrodzenia z tytułu stosunku służbowego, gdyby zostało stwierdzone, że zostały one wypłacone mimo braku uzasadniających je wydatków lub w sumie, przekraczającej rzeczywiste wydatki.

2. Samochód służbowy dyrektora spółki akcyjnej nie może być uważany w całości za powiększenie jego uposażenia.

**Wyrok NTA z 20 marca 1934 l. rej. 8548/30.**

## PODATEK PRZEMYSŁOWY.

**Przedsiębiorstwa pośrednictwa — wynagrodzenie subagentów jako składnik obrotu.**

Do podstaw opodatkowania pośrednika wlicza się wynagrodzenie, wypłacone subagentom.

**Wyrok NTA z 12. kwietnia 1934 l. rej. 1582/33.**

* * *

**Ustawowe pierwszeństwo zaspokojenia: Przedmioty oddane przedsiębiorstwu do przetworzenia lub przeróbki.**

Przedmioty, oddane przedsiębiorstwu do przetworzenia lub przeróbki, nie są uważane za należące do przedsiębiorstwa, nie odpowiadają przeto za wymierzony temuż podatek przemysłowy.

**Wyrok Izby Cywilnej SN z 3 stycznia 1934 C. I. 2323/32.**

* * *

**Ustawowe pierwszeństwo zaspokojenia: Przedmioty, oddane przedsiębiorstwu do przetworzenia lub przeróbki.**

Jeżeli celem przedsiębiorstwa jest przetwarzanie materjału i dalsza sprzedaż otrzymanego towaru, jako własnego, to wszystkie surowce, w przedsiębiorstwie znajdujące się winny być uważane za jego część; jeżeli natomiast zadaniem przedsiębiorstwa jest nie wytwarzanie własnego towaru, lecz tylko praca, polegająca na przerabianiu materjałów, przedsiębiorstwu przez osoby trzecie w tym celu oddanych, to takie materjały nie mogą być uważane za należące do przedsiębiorstwa i nie odpowiadają za wymierzony temuż podatek przemysłowy.

**Wyrok Izby Cywilnej SN z 20. marca 1934 C. I. 2083/33.**

* * *

**Skup, dokonywany przez firmy zagraniczne, nieopłacające w Polsce podatku, przez pośrednika w kraju na ich rachunek — świadectwo przemysłowe.**

Obowiązek nabycia świadectwa przemysłowego na skup zawodowy towarów, prowadzony przez firmy zagraniczne, nieopłacające w Polsce podatku przemysłowego, przez pośrednika w kraju na ich rachunek, zależy nie od nazwy pośrednika lecz od jego czynności. Ustawa o podatku przemysłowym nie czyni różnicy pomiędzy maklerem handlowym a pośrednikiem handlowym.

**Wyrok Izby Karnej (s. 2) SN. 16 kwietnia 1934, 2 K. 240/34.**

# PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

**Rok XVII.** **Kraków, dnia 10 listopada 1934** **Nr. 38.**

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

**Ogłoszenia:**
Wiersz milim. 1 szp. na okładce **40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki **60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście **60 groszy**
Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 230**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**




# Echa tygodnia.

*Prasa doniosła już, że preliminarz budżetowy rządu na rok 1935/6 przewiduje deficyt w kwocie około 150 miljonów złotych. Równocześnie dowiedzieliśmy się z ust szefa rządu, że deficyt ten znajdzie łatwo swe pokrycie na krajowym rynku pieniężnym, który raz już udowodnił, że jest zdolny zaspokoić potrzeby Skarbu Państwa. (Pożyczka Narodowa). Nie znamy jeszcze bliższych szczegółów nowego preliminarza budżetowego, ale z oficjalnych oświadczeń wiemy, że pozycja dochodów budżetowych uwzględnia już możliwość poprawy konjunktury w Polsce. Te rachuby na poprawę konjunktury wyrażone są w nowym preliminarzu przedewszystkiem w wyższej, niż ostatnio kwocie wpływów z podatków bezpośrednich. Rząd daje*

*w ten sposób obywatelom do zrozumienia, że Skarb Państwa potrzebuje pilnie pieniędzy i dlatego niech nikt nie łudzi się nadzieją zwolnienia nacisku śruby podatkowej. Urzędy skarbowe w całym kraju pamiętają doskonale słowa naszych najwyższych czynników rządowych, które ustawicznie zapewniają o wybitnej poprawie konjunktury w Polsce. Urzędnik podatkowy znajdzie teraz wymarzoną wprost okazję do obalania wszelkich rekursów od wysokich wymiarów podatkowych. „Mówisz obywatelu, że na świecie jest źle i że nie możesz płacić? Przecież Rząd nasz, który chyba mówi prawdę, powtarza już od dłuższego czasu, że kryzys w Polsce się skończył, a zatem sytuacja twoja, obywatelu, także się poprawiła, możesz zatem płacić większe podatki!“*

*Wogóle stało się u nas zwyczajem, że jakakolwiek była w Polsce konjunktura, społeczeństwo zawsze płaciło wysokie podatki. W latach wysokiej konjunktury, gdyśmy się uskarżali na wysokie podatki, pocieszali nas ministrowie skarbu, że teraz niema sensu obniżać obciążenia podatkowego, ponieważ wysokie zarobki umożliwiają obywatelom płacenie wysokich podatków. A kiedy przedstawiciele życia gospodarczego wskazywali, że to wysokie obciążenie podatkowe może doprowadzić kraj do kryzysu, słyszeliśmy zapewnienie, że jeżeli tylko nastąpi pogorszenie konjunktury, wówczas rząd natychmiast obniży podatki. Doczekaliśmy się „szczęśliwie“ kryzysu i od szeregu lat nachodzą Ministerstwo Skarbu przedstawiciele podatników z prośbami o ulgi podatkowe, bo przecież jest kryzys i obywatele nie mogą teraz płacić tyle, ile płacili w latach wysokiej konjunktury! Ale dziś w okresie depresji słyszeliśmy z ust rządu, że przecież w okresie kryzysu nie można obniżać podatków, bo Skarb Państwa potrzebuje pieniędzy na zwiększone wydatki budżetowe. Natomiast z chwilą poprawy konjunktury natychmiast nastąpi obniżka podatku.*

*Teraz p. premjer Kozłowski w swem expose z dnia 31 października b. r. stwierdził wybitną poprawę konjunktury w Polsce, ale równocześnie zapowiedział podwyższenie obciążenia podatkowego, a nowy preliminarz budżetowy przewiduje pozycję 39-tu miljonów zwyżki wpływów podatkowych. Wynika z tego, że rząd powrócił do pierwotnej zasady, że w okresie poprawiającej się konjunktury obywatel może płacić większe podatki. Wpadamy w błędne koło, z którego nie możemy wybrnąć. Płacimy wysokie podatki w czasie kryzysu, bo mówi się nam, że wtedy Rząd potrzebuje dużo pieniędzy, ale przyrzeka nam się poprawę ulgi w chwili poprawy. Gdy zaś taka chwila następuje, oświadcza nam się, że jest rzeczą bezsensowną przyznawać płatnikom ulgi wtedy, gdy poprawa konjunktury umożliwia im płacenie większych podatków.*

*Pomysłowość rządu w zdobywaniu środków na cele pokrycia deficytu budżetowego jest zaiste zdumiewająca. Od pięciu lat rząd walczy z deficytem budżetowym i zawsze znajduje środki na ten cel. Rząd nie ucieka się do bankructwa wobec wierzycieli zagranicznych i krajowych. Za wyjątkiem długu wojennego rząd nasz płaci regularnie wszystkie długi krajowe i zagraniczne. Rząd nasz nie puszczał również maszyny drukarskiej w ruch. Waluta polska należy do najstalszych walut w świecie. Ale rząd podwyższa ustawicznie ciężar podatkowy i dla ratowania deficytu Skarbu Państwa dziurawi budżety obywateli i łamie równowagę między ich dochodami a wydatkami. Innemi słowy, dla łatania pewnej małej dziury własnej, rząd wykraja duże kawały ze społeczeństwa, co powoduje, że dziury deficytowe u obywateli powiększają się, pociąga to za sobą w rezultacie powiększanie się dziur deficytowych w Skarbie Państwa. Mimo zatem, że rząd zawsze znajduje środki na pokrycie deficytu budżetowego, to jednak korzystanie z tych środków prowadzi do tworzenia się coraz większych deficytów. Rozwój deficytów budżetowych od pierwszego roku, t. j. od 1930/31 ilustruje poniższa tabelka:*

*1930/31 deficyt w kwocie 62 miljonów zł.*
*1931/32 deficyt w kwocie 205 miljonów zł.*
*1932/33 deficyt w kwocie 242 miljonów zł.*
*1933/34 deficyt w kwocie 337 miljonów zł.*

*Na bieżący rok budżetowy, t. j. 1934/35, który kończy się w marcu 1935 r. przewidziany jest deficyt w kwocie zł. 49 miljl złotych, ale gdy odejmiemy od tego wpływ Pożyczki Narodowej i uwzględnimy przewidywane różnice w obliczeniach dochodów i wydatków, wówczas przekonamy się, że bieżący rok budżetowy może nam przynieść deficyt większy od deficytów wszystkich lat dotychczasowych. (Spodziewany jest deficyt w kwocie 350 miljonów złotych netto, t. j. bez wliczenia wpływu z Pożyczki Narodowej).*

*Spróbujmy się zająć teraz na chwilę zagadnieniem wpływu rządowej polityki oddłużeniowej na budżet. Czy oddłużenie odbija się na budżecie? Na budżet wpływają wszystkie czynniki polityki gospodarczej, a z tych czynników najważniejszym może jest czynnik ingerencji państwowej w stosunek między dłużnikiem, a wierzycielem. Rząd często i chętnie podkreśla, że akcja oddłużeniowa jest konieczna. Podkreślamy równie często i również chętnie, że z tą koniecznością się zupełnie zgadzamy. Oddłużenie może nastąpić w dwojaki sposób: albo przez dewaluację waluty, albo też przez*

*wkroczenie państwa w stosunek między dłużnikiem a wierzycielem. Motywem akcji oddłużeniowej jest renta deflacyjna wierzyciela. W czasie deflacji zarabia wierzyciel, a traci dłużnik, ponieważ wartość pieniądza pożyczonego wzrasta. Kraje, które przeprowadziły dewaluację swych walut ścięły w odpowiednim stosunku tę rentę deflacyjną wierzyciela, albo ją w zupełności zniwelowały. Kraje, które dewaluacji nie przeprowadziły (t. zn. w dzisiejszych warunkach te kraje, które dewaluacji przeprowadzić nie mogą), ścinają tę rentę deflacyjną drogą ustaw, czyli drogą bezpośredniej ingerencji państwowej. Ale podczas, gdy oddłużenie drogą dewaluacji obejmuje swem działaniem chirurgicznem wszystkie bez wyjątku elementy gospodarstwa społecznego, bo operacja następuje tu automatycznie, to oddłużenie ustawowe dopuszcza liczne wyjątki, powodując, że tu i ówdzie oddłużenie przeprowadzane jest jednostronnie i obejmuje tylko pewne kategorje dłużników. Gdy Stany Zjednoczone przeprowadziły dewaluację dolara dla celów oddłużeniowych, to zmniejszyły się nietylko długi farmerskie, ale i długi tych osób, które ze swej strony były wierzycielami wobec farmerów. Pozatem zmniejszyły się i podatki i cały front tych sztywnych elementów, których obniżenia wzbraniało się dotychczas państwo.*

*U nas natomiast przeprowadza się akcję oddłużeniową tylko częściowo. Akcja ta bowiem objęła tylko długi rolnicze i hipoteczne, a nie dotknęła w zupełności innych długów. Nie dotknęła ona przedewszystkiem tych osób, które występują jako wierzyciele rolnictwa i z tego tytułu tracą, ale z drugiej strony występują jako dłużnicy wobec Skarbu Państwa, wobec instytucyj ubezpieczeń społecznych, banków, przemysłu etc. Państwo wkroczyło w stosunek między dłużnikiem rolniczym, a wierzycielem, a nie wkroczyło w swój własny stosunek wierzyciela do płatnika podatkowego, który jest winien Skarbowi Państwa przeszło miljard złotych z tytułu zaległości podatkowych. Akcja oddłużeniowa jest najważniejszem ogniwem w łańcuchu deflacyjnym. Ale nie jest ogniwem jedynem. Obok tego występuje konieczność obniżki podatków i świadczeń publicznych, obniżki taryf i cen wyrobów monopolowych i przedsiębiorstw państwowych, rozluźnienia więzów gospodarki kartelowej i deflacji budżetu. Front deflacyjny musi objąć szerokiem ramieniem wszystkie elementy gospodarstwa społecznego. W przeciwnym bowiem razie ulegnie zwichnięciu równowaga między temi elementami, a ponieważ na nich wznosi się konstrukcja budżetu państwowego, przeto i państwu trudno będzie osiągnąć równowagę budżetową.*

*Ale na tem się problem nie wyczerpuje. Akcja oddłużeniowa rolnictwa oznacza rujnowanie miasta dla pomnożenia wsi. Rząd wychodzi z założenia, że „hat der Bauer Geld, so hat er die ganze Welt“. Założenie zupełnie słuszne. Ale chodzi o stwierdzenie źródła, skąd rolnik czerpie swe dochody. Jest rzeczą stwierdzoną, że najważniejszym konsumentem produktów rolnych jest miasto. Rujnując miasto dla pomożenia wsi, nie pomaga się nikomu, a szkodzi się wsi, bo podcina się gałąź, na której siedzi wieś. Zdjęcie ciężaru długów z rolnika oznacza wprawdzie umożliwienie mu powstrzymania podaży produktów rolnych i temsamem zahamowanie dalszej zniżki cen, ale zabieranie konsumentowi miejskiemu (przez zwyżkę podatków i straty na akcji oddłużniowej) pewnej części siły nabywczej osłabia popyt na produkty rolnicze ze strony miast i prowadzi mimo wszystko do spadku cen rolniczych. Traci na tem gospodarstwo społeczne i traci Skarb Państwa. A teraz jeszcze jedno. Akcja oddłużeniowa objęła przedewszystkiem drobne i średnie rolnictwo, t. j. te warstwy społeczne, które opłacają minimalne podatki. Ale z drugiej strony akcja ta rujnuje kupiectwo i częściowo przemysł, t. j. te warstwy społeczne, które na barkach swych dźwigają największą część pozycji dochodów budżetowych z podatków bezpośrednich. Pan premjer Kozłowski przyrzekł rolnictwu ulgi w podatku gruntowym, a równocześnie preliminarz budżetowy przewiduje zwiększenie nacisku śruby podatkowej na miasta. Miejski płatnik podatkowy, który płacił największe podatki, zostanie zatem ugodzony z dwóch stron: raz przez straty na akcji oddłużeniowej, a drugi raz na zwyżce obciążenia podatkowego.*

*Takie operacje nigdy nie mogą wyjść na zdrowie budżetowi.* S.

# Nowe prawo upadłościowe

W Dzienniku Ustaw Nr. 93 z dnia 27-go październik b. r. ogłoszone zostało Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie upadłościowem oraz przepisy wprowadzające nowe prawo upadłościowe. Poniżej streszczamy najważniejsze przepisy nowego prawa:

**KTO JEST UPADŁYM?**

Za upadłego będzie uważany kupiec który **zaprzestał płacenia długów.** Upadłość spółki akcyjnej, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i osoby prawnej, będącej kupcem, będzie ogłoszona także wówczas, **jeżeli majątek ich nie wystarcza na zaspokojenie długów,** t. zn. jeżeli znajdą się **„pod bilansem“.** Jednak krótkotrwałe wstrzymanie płacenia długów wskutek przejściowych trudności nie stanowi podstawy do ogłoszenia upadłości.

Nie może być ogłoszona upadłość fundacji ani osoby prawa publicznego.

* * *

**WNIOSEK O OGŁOSZENIE UPADŁOŚCI.**

Upadłość ogłasza sąd okręgowy na wniosek dłużnika lub **każdego z jego wierzycieli.** Ponadto żądanie ogłoszenia upadłości mogą zgłaszać w stosunku do spółki jawnej — **każdy ze spólników,** odpowiadającycn za zobowiązania spółki — w stosunku do innej spółki prawnej, **każdy kto ma prawo reprezentować spółkę** lub osobę prawną sam lub łącznie z innemi osobami.

Z tego wynika, że wniosek o ogłoszenie upadłości spółce akcyjnej może zgłosić jej dyrektor lub nawet prokurent bez specjalnego upoważnienia od zarządu.

Kupiec rejestrowy lub reprezentant spółki **obowiązany jest** zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości **w ciągu dwóch tygodni** od dnia zaprzestania wypłat, względnie w ciągu dwóch tygodni od dnia ujawnienia, że majątek spółki przestał wystarczać na zaspokojenie długów. Zamiast wniosku o ogłoszenie upadłości można wnieść podanie o otwarcie postępowania układowego. **W każdym razie dłużej niż dwa tygodnie stan niewypłacalności trwać nie może,** gdyż w przeciwnym razie osoby, obowiązane do złożenia wniosku o ogłoszeniu upadłości stają się wobec wierzycieli odpowiedzialne osobiście za wyrządzoną im szkodę.

* * *

**KAUCJE.**

O ogłoszeniu upadłości orzeka sąd okręgowy w wydziale handlowym lub cywilnym w składzie trzech sędziów. Przed rozstrzygnięciem wniosku sąd może wysłuchać dłużnika i jego wierzycieli, **nie jest jednak obowiązany do tego.** Gdy wniosek o ogłoszenie upadłości zgłosi tylko jeden spólnik lub tylko niektórzy reprezentanci spółki akcyjnej lub z ograniczoną odpowiedzialnością, sąd może wysłuchać pozostałych spólników względnie reprezentantów, lecz **również nie jest obowiązany uczynić to.**

Od wierzyciela, który zgłasza wniosek, sąd może zażądać **zaliczki na koszty postępowania,** a gdy zaliczka nie zostanie złożona w naznaczonym terminie, wniosek zostaje odrzucony.

Przed rozpatrzeniem wniosku o ogłoszenie upadłości sąd może wydać **tymczasowe zarządzenia, celem zabezpieczenia majątku dłużnika do chwili ogłoszenia mu upadłości i naznaczenia syndyka.** Zarządzenia takie może wydać przewodniczący sądu w chwili otrzymanai wniosku. Wydanie takiego zarządzenia może jednak być uzależnione od złożenia przez nioskodawcę **kaucji** dla zabezpieczenia ewentualnych roszczeń dłużnika o odszkodowanie a straty, jakie może ponieść na skutek wydania zarządzeń zabezpieczających.

Jeżeli przeto do sądu zgłosi się wierzyciel z wnioskiem o ogłoszenie upadłości jego dłużnikowi, który przestał płacić długi i jednocześnie prosić będzie o wydanie tymczasowych zarządzeń w celu zabezpieczenia majątku tego dłużnika do chwili ogłoszenia upadłości, gdyż istnieje możliwość, że dłużnik, dowiedziawszy się o złożeniu wniosku, ukryje swój majątek — to **sąd może uzależnić wydanie takiego zarządzenia od złożenia wysokiej kaucji.**

Przepis ten w praktyce może niemożliwić drobnym wierzycielom wielkich firm uciekania się do ogłoszenia upadłości, gdyż sąd w takich przypadkach niewątpliwie zawsze żądać będzie wysokiej kaucji za wydanie zarządzeń zabezpieczających.

* * *

**BEZ UDZIAŁU WIERZYCIELI.**

Uwzględniając wniosek o ogłoszenie upadłości, sąd wyznacza sędziego komisarza i syndyka upadłości oraz wyznaczy termin zgłaszania wierzytelności.

Odwołanie od orzeczenia ogłaszającego upadłość

wnieść może tylko dłużnik, któremu ogłoszono upadłość. Nikt inny przeciw ogłoszeniu upadłości nie może wnosić protestu.

Syndyka i sędziego komisarza upadłości mianuje sąd **według swego uznania.** Prawo nie przewiduje nawet możności składania wniosków w tej sprawie przez wierzycieli.

* * *

### NIEWAŻNE CZYNNOŚCI UPADŁEGO.

Darowizny, uskutecznione przez upadłego w **ciągu roku przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości,** są nieważne. Nieważne jest również udzielenie zabezpieczenia lub zapłacenie przedterminowe długu, dokonane przez upadłego **w okresie ostatnich dwóch miesięcy przed ogłoszeniem upadłości.** Jeżeli jednak osoba trzecia przyjęła zabezpieczenie lub zapłatę swej pretensji w dobrej wierze, nie wiedząc o przygotowującej się upadłości, może bronić swoich praw.

Nieważne są również zobowiązania upadłego, zaciągnięte **wobec członków swojej rodziny i krewnych** w okresie ostatnich **sześciu miesięcy** przed ogłoszeniem mu upadłości.

Wytaczanie powództw z żądaniem uznania za nieważne powyższych czynności upadłego przysługuje tylko syndykowi i wygasa po upływie roku od daty ogłoszenia upadłości.

* * *

### SĘDZIA KOMISARZ.

Od chwili ogłoszenia upadłości całe postępowanie upadłościowe spoczywa w rękach sędziego komisarza. Funkcje sędziego komisarza sąd może w pewnych wypadkach powierzyć sądowi grodzkiemu. Na postanowienia sędziego komisarza tylko w pewnych wypadkach służy odwołanie do sądu, a na postanowienia sądu okręgowego — zależnie od sądu apelacyjnego, którego decyzje są już ostateczne.

Sędzia komisarz ma nadzór nad czynnościami syndyka i oznacza czynności, których syndykowi nie wolno wykonywać bez jego zezwolenia.

W zakresie swego działania sędzia komisarz ma **prawa i obowiązki sądu i przewodniczącego.** Wszelkie urzędy i instytucje publiczne obowiązane są udzielić mu pomocy.

* * *

### SYNDYK.

Syndyk obejmuje majątek upadłego, zarządza nim i przeprowadza jego likwidację. Na wniosek syndyka sędzia komisarz może dodać mu pomocników. Wprowadzenie syndyka w posiadanie majątku upadłego dokonane może być w razie potrzeby przez komornika. Syndyk może za zezwoleniem sędziego komisarza zaangażować upadłego do pracy za wynagrodzeniem przy prowadzeniu przedsiębiorstwa. Sprawozdania ze swoich czynności składa syndyk sędziemu komisarzowi. **Syndyka zmienić może tylko sąd** na wniosek sędziego komisarza. W tym wypadku niema zażalenia.

* * *

### LIKWIDACJA MASY UPADŁOŚCI.

Zasadniczo likwidacja masy upadłości powinna rozpocząć się **natychmiast po spisaniu inwentarza i sporządzeniu bilansu.** Likwidacja następuje przez sprzedaż ruchomości i nieruchomości.

Sędzia komisarz może jednak **wstrzymać likwidację,** gdy upadły zaproponuje układ z wierzycielami. **Upadły ma prawo proponować nowe układy,** gdy jeden zostaje odrzucony. W ten sposób **likwidacja może być ciągle odraczana.**

Syndyk może w ciągu 3-ech miesięcy od ogłoszenia upadłości **prowadzić upadłe przedsiębiorstwo na rachunek masy upadłości.** Sąd może zezwolić na prowadzenie przedsiębiorstwa przez **czas dłuższy** lub na **wydzierżawienie** go.

* * *

### RADA WIERZYCIELI.

Sędzia komisarz może ustanowić **radę wierzycieli,** jeżeli uzna to za potrzebne, a musi ustanowić ją, jeżeli domaga się tego część wierzycieli, mających przynajmniej 20 procent sumy wierzytelności sprawdzonych. Rada składa się z 3—5 członków, powołanych przez sędziego, komisarza, który **może dowolnie zwalniać ich**

**W niedzielę, dnia 11-go listopada b. r. o godzinie 6-tej wieczorem, odbędzie się w lokalu Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, ul. Grodzka 43.**

# Zgromadzenie Członków Stowarzyszenia

**celem omówienia spraw Stowarzyszenia oraz kwestji zbliżających się wyborów do Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie.**

Jak wiadomo, dotychczas przeprowadzoną została pierwsza część wyborów tzw. z listy wojewódzkiej, z którejto kadencji wybrani zostali kandydaci, uzgodnieni z czynnikami zainteresowanemi. — Druga część akcji wyborczej polega na tem, iż Ministerstwo Przemysłu i Handlu przydziela poszczególnym Stowarzyszeniom kupieckim odpowiednią ilość mandatów, a członkowie tychże Stowarzyszeń wybierają przydzieloną ilość kandydatów. Wybory spodziewane są w najbliższych dniach.

Zgromadzenie będzie miało na celu omówienie tych postulatów kupiectwa, których realizacji spodziewa się ono na terenie Izby P. H. oraz ustosunkowania się Stowarzyszenia do tychże wyborów i systemu ustalania kandydatur.

Z uwagi na doniosłość spraw, mających być przedmiotem obrad, o liczny udział uprasza członków Stowarzyszenia

**Wydział**
**Krak. Stowarzyszenia Kupców.**

---

i **powoływać nowych.** Wierzyciele nie mają **żadnego wpływu na skład rady.** Rada kontroluje czynności syndyka, bada stan finansów masy, wydaje opinje na żądanie syndyka. Członkowie rady mogą przedstawiać sędziemu komisarzowi swoje **opinje o działalności syndyka.** Mają oni prawo badania ksiąg, dotyczących masy upadłości. Jeżeli istnieje rada syndyk musi uzyskiwać zezwolenie na niektóre swoje czynności, ale w pilnych wypadkach może działać bez takiego zewolenia. Posiedzenie rady zwołuje syndyk lub najstarszy wiekiem członek rady. Sędzia komisarz może również zwołać radę wierzycieli. Uchwały zapadają **większością głosów.**

* * *

## ZGROMADZENIE WIERZYCIELI.

Zgromdzenie wszystkich wierzycieli w celach sprawozdawczych zwołuje sędzia komisarz. W zgromadzeniu wierzycieli mogą brać udział **tylko wierzyciele, których pretensje zostały uznane** (bez wierzycieli hipotecznych). Uchwały zgromadzenia wierzycieli w sprawach, nieoddanych przez prawo do kompetencji zgromadzeniu mogą być przez sędziego komisarza uchylone bez prawa apelacji.

* * *

## UKŁAD.

Każdy upadły może zgłosić **propozycje układowe oprócz upadłego,** który się ukrywa lub został skazany za przestępstwo na szkodę wierzycieli, pozostające w związku z upadłością.

Sędzia komisarz może jednak **odrzucić podanie o układ,** jeżeli upadły w ciągu ostatnich pięciu lat miał już ogłoszoną upadłość, jeżeli już przedtem zawierał układ, jeżeli nie prowadził należytej księgowości, będąc do tego zobowiązanym, jeżeli nie zgosił wniosku o ogłoszenie upadłości w przepisanym terminie, jeżeli odmówił współdziałania przy ustaleniu majątku masy upadłości.

Jeżeli sędzia komisarz nie skorzysta ze swego prawa odrzucenia układu, to przeciw dopuszczeniu do układu nikt nie może protestować.

Upadły może zaproponować układ według uznania — ustawa nie określa żadnych norm minimalnych. Jeżeli układ zostanie przez zgromadzenie wierzycieli odrzucony, upadły może wystąpić z nowemi propozycjami. Sędzia komisarz może jednak odrzucić nowe propozycje układowe.

Układ jest przyjęty, jeżeli na zgromadzeniu wierzycieli zjawili się reprezentanci conajmniej dwóch trzecich sprawodzonych wierzytelności, a większość obecnych głosowała za układem.

# Przegląd prasy gospodarczej

## KUPIEC I PRZEMYSŁOWIEC.

„Tygodnik Handlowy“ zamieszcza poniższe trafne uwagi o aktualnych problemach kupiectwa hurtowego i detalicznego. Problemy te omawia wprawdzie wspomniane czasopismo na marginesie sytuacji kupiectwa włókienniczego, niemniej jednak uwagi te dotyczą całości kupiectwa.

„Zanik zaufania do odbiorcy jest prostą konsekwencją pewnych minionych konjunktur, w okresie których cały szereg ludzi zakładał placówki rzekomo kupieckie, cała ta falanga pseudo-kupców, dziś należąca już do koszmarnej przeszłości, wspomagana lekkomyślnie kredytem przemysłowców, poderwała zaufanie kredytowe. Wytwarzały się paradoksalne sytuacje ekonomiczne, których szczytem było premjowanie pod postacią opustów za gotówkę tych odbiorców, którzy nie wypełniając zobowiązań wobec jednego dostawcy, kupowali po niskiej cenie u drugiego, z chwilą gdy solidny kupiec zmuszony był kupować na termin, gdyż gotówkę zużywał na zapłacenie przyjętych na siebie zobowiązań. Ten lekkomyślnie udzielany kredyt był zapewne wynikiem nadmiernego rozrostu produkcji, niemniej jednak bankructwa nieodpowiedzialnych jednostek poderwały całkowicie zaufanie i zniszczyły egzystencję wielu kupców. Raptowne skurczenie terminów płatności i wysokości kredytów oraz gwałtowna zniżka cen, dokonały reszty zniszczenia. W tym okresie czasu przemysł nie zdał egzaminu z wyczucia sytuacji, gdyż zagranicą, gdzie przemysł odgrywa poniekąd rolę finansisty, mimo, że tam kupcy znajdują inne źródła, jak np. bankowe, odgrodził się od nich murem restrykcyj kredytowych i nowych metod konkurencyjnych.

Tylko bowiem hurtownik i detalista przy ścisłej wzajemnej współpracy oraz przy współdziałaniu z przemysłowcem może tak nastawić rynek, że istniejące możliwości zbytu wykorzystane będą całkowicie. Budowa własnego aparatu, który, w miarę swego niezbędnego zresztą rozwoju, staje się czynnikiem redukującym dochodowość oraz coraz mniej przeźroczystym — jest jedynie kosztownym eksperymentem. Czemprędzej dojdzie do skutku odsuwane przez przemysł porozumienie z kupiectwem, tem łatwiej będzie można wyrównać piętrzące się obecnie trudności na drodze do odbudowy zniszczonego aparatu rozdzielczego“.

## PRZED NOWEMI OBCIĄŻENIAMI.

W sprawie nowego preliminarza budżetowego i zapowiedzianego nowego obciążenia podatkowego zamieszcza „Codzienna Gazeta Handlowa“ następujące uwagi:

„Już dziś liczyć się należy z koniecznością pokrycia deficytu budżetowego drogą operacyj finansowych. Jakież to mogą być operacje? Pożyczka zagraniczna nie wchodzi narazie, zdaje się wogóle w rachubę, możliwość nowej pożyczki wewnętrznej po niedawnym stosunkowo wyciągnięciu z rynku pieniężnego na nasze stosunki poważnej sumy (przeszło 300 milj. złotych stoi pod znakiem zapytania, tembardziej, iż czynniki miarodajne zdawać sobie muszą z tego sprawę, że dalsze wypompowanie większych sum z życia gospodarczego w okresie deflacji przyczynić się musi do opóźnienia procesu poprawy gospodarczej, na której to przesłance przewidywania nowego budżetu są oparte.

Jest to zagadnienie bardzo istotne i w czas należałoby się nad niem zastanowić, tembardziej, że stoimy na stanowisku utrzymania stabilizacji waluty, której jednym z głównych filarów jest równowaga budżetowa. I tu dopiero ekonomista staje wobec pytania, czy nie należałoby poddać budżetu rewizji od strony wydatków, bez sugerowania zresztą czynnikom rządowym kierunków i tendencyj w tej dziedzinie, leżących bezapelacyjnie w ręku tych, którzy ze znajomością rzeczy i właściwą kompetencją wydatki te ustalali“.

## POSTULATY POLSKIEGO RADYKALIZMU.

WSZYSTKIE radykalne pomysły — pisze konserwatywny „Czas“ — streszczają się w trzech żądaniach: **więcej przymusu, więcej wydatków i podatków, więcej urzędników!**

Gdy tylko coś gdzieś szwankuje, radykali wszelkiego autoramentu: prorządowi i najbardziej rządowi niechętni, pragną **nakazać, zabronić, ustalić, wyznaczyć.**

Stopa procentowa jest wysoka? **Ustanowić stopę maksymalną!** Czynsze są drogie? **Obniżyć** je o 40 procent! O kredyt trudno? Pożyczka **przymusowa!** Żydowska konkurencja? **Zabronić** im handlować! Kapitał zagraniczny kosztowny? **Wywłaszczyć!** Jakiś towar tanieje? **Zakaz przywozu!** Drożeje? **Zakaz wywozu!** Brak kapitałów? **Przymusowa** oszczędność! Teatry puste? **Kazać** urzędnikom uczęszczać! I tak dalej. Bez końca. Żadnego zrozumienia dla liberalizmu. Przymus może zdziałać wszystko. Niema praw ekonomicznych, socjologicznych, nawet naturalnych. Jest **wiara w omnipotencję dekretu czy ustawy.** Stare angielskie przysłowie **„nie można biegu Tamizy zmienić uchwałą parlamentu“** — nasi radykali odrzucili ze śmiechem do lamusa starych rupieci.

Jeszcze droższą jest naszym radykałom **wiara w zbawienność powiększania wydatków i mnożenia podatków.** „Pieniądze na to czy tamto znaleźć się muszą!“ — oto zdanie, które stale powtarza się na szpaltach całej prasy radykalnej.. Na **wszystko** muszą się znaleźć. Na budowę szkół i dróg, kanałów i kolei, tanich mieszkań i drogich domów ludowych, na uprzemysłowienie i reformę ustroju rolnego, na inwestycje i na podniesienie pensyj urzędniczych, na subwencje i na badania — na popieranie sztuki i na ratownictwo podupadłych dziewcząt — na ubezpieczenie na starość i na zachęcanie do posiadania licznego potomstwa. „Daj mi pieniądze, a stworzę ci raj!“ Stąd **inflacja funduszów** — stąd coraz to **nowe podatki celowe** — stąd ciągle **nowe opłaty.** Stąd wieczne **karotowanie.** Co dnia mamy **nową zbiórkę,** nieraz przymusową — a to na Lopp, a to na budowę szkół, na propagandę wśród Polaków zagranicą, na obronę kresów zachodnich lub wschodnich — a to na walkę z gruźlicą, a to na instytut radowy, na związek sług chrześcijańskich, na łodzie podwodne — a to na coś jeszcze innego. Przysłowie „z pustego i Salomon nie naleje“ jest dla naszych radykałów dźwiękiem bez treści.

Wreszcie **powiększanie liczby urzędników.** Tworzenie nowych urzędów i angażowanie nowych urzędników ma też być panaceum na wszystkie trudności.

Ten woła, że nie mamy „Gosplanu“ (5 tysięcy urzędników). Ów żąda urzędu dla obrony polskiego stanu posiadania (10 tysięcy urzędników). Innego przeraża brak kartelu rolniczego (50 tysięcy urzędników). Tu trzeba nowej komisji. Tam nowego nadzoru. Ówdzie nowego instytutu. Umieramy, bo ministerstwa kultury i sztuki. Grożą nam rozbiory bo niema ministerstwa propagandy. Na wszystko zaradzą nowi urzędnicy: **biurko, fotel, kawałki, referent, pan radca, pan naczelnik, dyrektor, inspektor** — i już po biedzie... Jak łatwo zbawić Polskę!

### „MAŁA“ REFORMA OBCIĄŻEŃ SOCJALNYCH.

Łódzka „Prawda“ pisze na temat „małej“ reformy ustaw społecznych:

„W „Dzienniku Ustaw“ ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej, zmieniające niektóre przepisy ustawy o ubezpiecznieniu społecznem (scaleniowej). Jak już wspomnieliśmy w ubiegłym tygodniu przy omawianiu projektu tego rozporządzenia, **nie wyczerpuje ono zapowiedzianej przez Premjea radykalnej reformy naszych ubezpieczeń społecznych**, gdyż nie dotyka zupełnie kwestji wysokości opłat na ubezpieczenia. Także i pod względem rewizji zakresu osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia dekret nie spełnia oczekiwań, jakie żywiono na podstawowy Premjera. Pod tym względem dekret przynosi tylko zwolnienie od obowiązku ubezpieczenia chorobowego pracownikom, których wynagrodzenie miesięczne przekracza kwotę **725 zł.** Z dobrodziejstwa tego skorzystają **zaledwie jednostki**, gdyż przy obecnym niskim poziomie płac i zarobków, tylko nieliczne jednostki osiągają dochód z pracy, przekraczający tę normę. Poza temi jednostkami cała armja pracowników umysłowych w dalszym ciągu musi ze swych skromnych zarobków opłacać wysoki haracz na rzecz ubezpieczenia chorobowego, z którego niema żadnych korzyści, gdyż do lecznictwa kasowego nie może mieć zaufania. Ubezpieczenie chorobowe odbiera tym ludziom możność należytego dbania o swoje i swoich rodzin zdrowie — odbiera im bowiem tę część dochodu, którą dawniej mogli odkładać na ten cel.

Inne zwolnienia z obowiązku ubezpieczenia chorobowego, przewidziane w dekrecie, nie mają praktycznego znaczenia“.

## Echa.

*ŚW. BIUROKRACY.*

*Niecodzienny kwiatek św. Biurokracego wyłowiło jedno z pism fachowych z „Dziennika taryf kolejowych“, wydawanego przez min. komunikacji. Czytamy tam mianowicie rozporządzenie treści następującej:*

*„W dziale II. ustęp 3, punkt 4, aneks 5, kolumna VIII, taryfy P. D. 1 i P. D. 3, oraz d2 i d4 poz. 902/a art. 102 i 105, anuluje się klasyfikację taryfową z dnia 1 października 1930, która odtąd podzielona zostaje na dwie części: taryfa ogólna obejmuje gatunki i sortymenty drewna od C do L., natomiast poz. A. do D i G do M. podpadają klasyfikacji taryfy wyjątkowej (Dz. Tar. Kol. Nr. 101, część II par. 3, art. 102/105 1930)“.*

*I zrozum to, szary człowieku!*

## Z sali odczytowej.

W związku z komercjalizacją przedsiębiorstwa Poczt i Telegr. wygłosił dnia 4 bm. w Krak. Stow. Kupców p. kontrolor **Sass** odczyt przy licznym udziale kupiectwa krakowskiego. Prelegent w sposób jasny i treściwy przedstawił zebranym usprawnienie służby poczt.-telegr. i omawiając poszczególne ich działy wykazywał korzyści dla kupiectwa, płynące z wprowadzonych zmian i urządzeń nowych. Na liczne zapytania udzielał prelegent wyczerpujących wyjaśnień, podkreślając, że odwiedzać będzie kupców krakowskich, by indywidualnie informować ich w kwestjach poczt.-telegr. specjalnie ich interesujących; ponadto zgłaszać się będzie do każdego przedsiębiorstwa na wezwanie, skierowane bądźto telefonicznie do Urzędu poczt. I., bądź pisemnie do prelegenta, (Przemyska 8.). W toku dyskusji z uznaniem mówcy przyjęli nawiązanie kontaktu Zarządu poczt i telegr. z kupiectwem, co niewątpliwie dla obu stron jest wielce korzystne. Postulaty kupiectwa w omawianej dziedzinie zostały prelegentowi wręczone na piśmie. Pod adresem Zarządu Telefonów zebrani wyrazili życzenie, by umożliwiono kupcom łatwiejsze komunikowanie się w sprawach pocztowych z prelegentem w godzinach południowych i innych pozaurzędowych, a to przez zainstalowanie u prelegenta aparatu telefonicznego. Za odczyt bardzo interesujący i pożyteczny zebrani dziękowali prelegentowi żywemi oklaskami.

## Z kroniki żałobnej.

Onegdaj zmarł w Krakowie długoletni Członek Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców błp. Zygmunt Engelstein. Osieroconej rodzinie wyrażamy tą drogą najserdeczniejsze współczucie z powodu strasznego ciosu, jaki Ją dotknął.

**Prezydjum i Wydział**
**Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.**

# Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki”

**Furmaństwo.**

Przewóz samochodem ciężarowym, służącym dla celów własnego przedsiębiorstwa, cudzych towarów tylko ubocznie, jest w rozumieniu ustawy o podatku przemysłowym furmaństwem.

**Wyrok NTA z 11. kwietnia 1934, l. rej. 816/33.**

* * *

**Sposób ustalania ilości robotników dla oznaczenia kategorji świadectwa przemysłowego.**

Każde przekroczenie granicy, na której kończy się kategorja niższa świadectwa przemysłowego przy ustalaniu kategorji na podstawie ilości robotników, pociąga za sobą dla płatnika obowiązek wykupienia świadectwa wyższej kategorji.

**Wyrok Izby Karnej (s. 3) SN z 5. kwietnia 1934, 3 K. 1407/33.**

## PODATEK OD KAPITAŁÓW I RENT.

**Procenty brutto.**

Pod procenty brutto w rozumieniu art. 2 p. 5 ustawy o podatku od kapitałów i rent podpadają tylko przychody ze świadczeń, umówionych w kontraktach, zawartych między właścicielem gruntu a osobą, której właściciel ustępuje swe prawo rozporządzania kopalinami, znajdującemi się w gruncie, za odpłatą, wyrażoną w procentowym udziale w produkcji lub jej wartości.

**Wyrok NTA z 13. kwietnia 1934 l. rej. 1151/31.**

## PODATEK OD LOKALI.

**Podstawa wymiaru.**

Jedyną podstawą wymiaru podatku od lokali na zasadzie ustawy z 2 sierpnia 1926 poz. 550 Dz. Ust. jest komorne względnie wartość czynszowa z czerwca 1914 niezależnie od wysokości faktycznie płaconego czynszu umownego.

**Wyrok NTA z 23. maja 1934 l. rej. 7011/32.**

## SKUP ZAWODOWY, KATEGORJA ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWEGO W PRZYPADKU, GDY ROZPOCZĘTO DZIAŁALNOŚĆ PO 1. LIPCA ROKU PODATKOWEGO.

1. Przepis art. 35 ust. 2 ustawy z 15. lipca 1925 o podatku przemysłowym poz. 110/32 Dz. U., jako ogólny, nie może mieć zastosowania do wypadków, w których stosuje się szczególne przepisy cz. II. lit. A rozdz. II taryfy, z nim sprzeczne.

2. Podstawą opodatkowania skupu zawodowego w przypadku, gdy podatnik rozpoczął działalność po 1. lipca roku podatkowego (art. 31 ust. 1 ustawy o podatku przemysłowym), jest kwota skupu, którą wydatkowano w tem półroczu w stosunku rocznym do stawek, służących za podstawę oznaczenia kategorji przedsiębiorstwa (cz. II, lit. A rozdz. II. taryfy).

3. § 69 przepisów wykonawczych do ustawy o podatku przemysłowym stosuje się również do przedsiębiorstw skupu zawodowego.

(Wyrok Izby Karnej (s. 3/SN z 15. czerwca 1934, 3 K. 643/34).

## WĘDLINIARNIA i DROBNA SPRZEDAŻ MIĘSA. ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWE.

Wykupienie świadectwa przemysłowego na zakład przemysłowy wędliniarski, nie uprawnia do prowadzenia jatki mięsnej i drobnej sprzedaży mięsa wołowego, wieprzowego, cielęcego, stanowiących odrębne przedsiębiorstwo.

(Wyrok Izby Karnej (s. 1/SN. z 1. czerwca 1934, 1 K. 212/34).

## UBEZPIECZENIE PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH.

**Zwolnienie: Stosunek pokrewieństwa pracownika z jednym z współwłaścicieli spółki firmowej.**

Przy spółkach handlowych firmowych pokrewieństwo pracownika z jednym z współwłaścicieli firmy nie stanowi podstawy dla zwolnienia od obowiązku ubezpieczenia na zasadzie art. 6 p. 7 rozporządzenia z 24. listopada 1927 o ubezpieczeniu pracowników umysłowych poz. 911 Dz. Ust.

**Wyrok NTA z 26. kwietnia 1933 l. rej. 1721/31.**

* * *

**Odszkodowanie, otrzymane przez ubezpieczonego przy zwolnieniu go przez pracodawcę, jako powód wstrzymania świadczeń.**

Pod pojęcie odszkodowania w rozumieniu art. 50 p. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z 24. listopada 1927 poz. 911 Dz. Ust. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych podpada tylko odszkodowanie za rozwiązanie umowy.

**Wyrok NTA z 14. czerwca 1934 l. rej. 6471/32.**

* * *

## POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE.

**Przeglądanie akt administracyjnych: Uzasadnienie odmowy.**

Decyzja władzy, odmawiająca stronie na zasadzie art. 14. ust. 2 rozporządzenia o post. admin. poz. 341/28 Dz. Ust. przeglądania akt sprawy z powodu, że nie zawierają one danych niezbędnych dla strony celem uzasadnienia jej praw i interesów, powinna zawierać w myśl art. 75 ust. 2 tegoż rozporządzenia prawne i faktyczne uzasadnienie odmowy.

**Wyrok NTA z 18 września 1933, l. rej. 9437/32.**

* * *

## CŁO.

**Pojęcie „deklarującego towar“.**

Za deklarującego towar w rozumieniu § 2 art. 47 u. k. s. uważać należy nietylko tego, kto zajmuje się technicznem wypełnieniem tych formalności, a więc nietylko tego, kto sporządza fizycznie sam akt deklaracji celnej, lecz także tego, czyja wola i myśl nadaje treść tej deklaracji, choćby samo techniczne jej sporządzenie było zlecone komu innemu.

**Wyrok Izby Karnej (s. 3) SN z 6. czerwca 1933 3 K. 405/33.**

* * *

**Odpowiedzialność za podanie w świadectwie eksportowem nieprawdziwych danych.**

Ustalenie, że świadectwo eksportowe zawierało niezgodne z istotnym stanem rzeczy dane, celem uzyskania wyższej kwoty zwrotu cła, aniżeli tej, którąby w rzeczywistości przypadała, uzasadnia zastosowanie § 3 art. 47 u. k. s.

**Wyrok Izby Karnej (s. 3) SN z 2. listopada 1933 K. 974/33.**

* * *

## POSTĘPOWANIE EGZEKUCYJNE WŁADZ SKARBOWYCH.

**Podniesienie roszczenia przez osobę trzecią. Świadectwo przemysłowe jako dowód własności.**

1) Z brzmienia § 38 rozporządzenia Rady Ministrów z 25. czerwca 1932 poz. 580 Dz. Ust. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych nie wynika, by podniesienie roszczenia przez osobę trzecią do zajętych przez sekwestratora przedmiotów miało powodować zaniechanie tego zajęcia i organ wykonawczy nie jest obowiązany w tym wypadku swą czynność przerwać.

2) Świadectwo przemysłowe nie stanowi z reguły wyłącznego dowodu praw własności przedmiotów w przedsiębiorstwie, jednakowoż może ad casum dowód ten stanowić.

**Wyrok Izby Karnej (s. 3) SN z 17. listopada 1933 3 K. 908/33.**



## Nowe przepisy o sprzedaży napojów alkoholowych

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 96 z dnia 30 października br. ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października b. r. w sprawie zmiany przepisów o monopolu spirytusowym i o sprzedaży napojów alkoholowych (poz. 863).

Najważniejsze zmiany, wprowadzone powyższem rozporządzeniem, są następujące:

Udział na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego w opłacie monopolowej od 1 litra 100 proc. spirytusu na cele konsumcyjne został podwyższony z 12 proc. na 14 proc. obowiązującej w każdym czasie opłaty monopolowej.

Sprzedaż piwa nie będzie wymagała specjalnego zezwolenia ministra skarbu, lecz będzie się odbywała w trybie zgłoszenia (rejestracji) na warunkach, ustalanych przez ministra skarbu.

W miejscowościach, liczących do 5 tys. mieszkańców, minister skarbu będzie mógł uchylać pobieranie opłat od hurtowej i detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych.

Został uchylony przepis ustawy z dnia 21 marca 1931 r., t. zw. ustawy „przeciwalkoholowej“, zakazujący sprzedaż napojów alkoholowych, zawierających ponad 45 stopni alkoholu. Uchylony został również przepis tejże ustawy, zakazujący sprzedaż napojów, sporządzonych ze spirytusu nieoczyszczonego, zawierającego fuzle. Został również zniesiony przepis ustawy „przeciwalkoholowej“, określający ilość miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w całem państwie na 20 tys. Prawo gmin wiejskich i miejskich uchwalania całkowitego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych zostało zniesione.

Zakaz sprzedaży i podawania napojów alkoholowych został utrzymany w pociągach oraz na całym obszarze zabudowań kolejowych, z wyjątkiem wagonów restauracyjnych oraz bufetów kolejowych; dalej na obszarze zabudowań fabrycznych i przemysłowych, pomieszczeniach straży ogniowej, w lokalach i miejscach, przeznaczonych do ćwiczeń sportowych i gimnastycznych; w domach ludowych oraz w domach, w których odbywają się przetargi publiczne i t. d. Utrzymany też został zakaz sprzedaży napojów alkoholowych w dni świąteczne od godz. 5-tej do 14-tej. Wszelkie ograniczenia w sprzedaży i podawaniu napojów, zawierających więcej niż 4,5 st. alkoholu nie będą dotyczyły piwa. Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.

Wydawca Zw. Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzmann

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.